

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 16572/15
Дана: 05.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр Николе Китаровића, председника већа, Снежане Алексић и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." из ..., ... , против туженог Градског већа града Јагодине, ради поништаја решења број 418-74/15-01 од 29.10.2015. године, у предмету отписа дуга, у нејавној седници већа одржаној дана 05.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Градског већа града Јагодине број 418-74/15-01 од 29.10.2015. године.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење градског земљишта, због застарелости, а у ставу другом диспозитива наведено да жалба не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 01.12.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да му је оспореним решењем одбијен захтев за отпис дуга из разлога што су његове уплате за 2012. годину, 2013.годину и 2014.годину прекинуле застарелост. Сматра да наведене уплате нису могле утицати на прекид застарелости дуга за који није ни знао да постоји, будући да је по решењима накнаду за коришћење градског земљишта уплатио за 2012., 2013. и 2014.годину, па мисли да се дуг утврђен оспореним решењем у износу од 86.863,48 динара односи на период од 2000. до 2010.године, за који му никада није испостављено било какво решење или опомена. Предложио је да суд размотри и утврди стварно чињенично стање и донесе правилну и закониту одлуку и поништи решење Градског већа града Јагодине, а трошкове није тражио.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и навео да је увидом у аналитичке

картице утврђено да је тужилац имао уплате на рачуну накнаде за коришћење градског земљишта, из којих су намириване обавезе по основу предметне накнаде према редоследу доспелости. Имајући наведено у виду, тужилац је измирио своју застарелу обавезу, те сходно члану 367. Закона о облигационим односима нема право да захтева да му се дуг отпише по основу застарелости. Предложио је да суд одбије тужени захтев тужиоца, као неоснован.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Оспореним решењем Градског већа града Јагодине број 418-74/15-01 од 29.10.2015. године, ставом првим диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта, због застарелости, а у ставу два диспозитива наведено да жалба не одлаже извршење решења. Из образложења оспореног решења произлази да је ово решење коначно у управном поступку у смислу одредбе члана 140. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а у решењу је дато и упутство о правном средству да се против овог решења може покренути управни спор тужбом код Управног суда у року од 30 дана од дана пријема овог решења.

Одредбом члана 46. став 5) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07 ... 83/14) прописано је да општинско веће решава у управном поступку у другом степену о правима и обавезама грађана, предузећа и установа и других организација у управним стварима из надлежности општине.

Одредбом члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02 ... 68/14) је прописано да се овај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, а ставом 2. да код утврђивања, наплате и контроле јавних прихода и споредних пореских давања из става 1. овог члана, издавања прекршајног налога, као и код подношења захтева за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје надлежном прекршајном суду, надлежни орган јединице локалне самоуправе има права и обавезе које по овом закону има Пореска управа, осим права и обавеза које се односе на случајеве, наведене у тачкама 1) до 6) овог става.

Одредбом чланом 115. став 4. истог закона је прописано да ће Пореска управа решењем отписати дуг по основу пореза и споредних пореских давања када се стекну услови из члана 22. ст. 2. и 4. и члана 23. став 2. овог закона, као и у другим случајевима прописаним законом.

По оцени Управног суда, оспореним решењем је повређен закон на штету тужиоца. Ово стога што је у конкретном случају, тужени орган оспореним решењем одлучивао по захтеву тужиоца за отпис дуга по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта, због застарелости, дакле у управном поступку у првом степену, супротно одредби члана 46. став 5) Закона о локалној самоуправи и супротно цитираном члану 2а став 2. и члану 115. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, према коме је о захтеву за отпис дуга надлежна да одлучује, као орган јединице локалне самоуправе, градска управа за утврђивање, наплату и контролу јавних прихода. Доношењем оспореног решења од стране туженог у својству првостепеног органа, као стварно ненадлежног, повређене су одредбе чл. 17., 18. и 19. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), као и начело двостепености, садржано у одредби члана 12. истог закона. На наведени начин повређена је и одредба члана 36. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06).

Поред тога, саставни делови оспореног решења су контрадикторни, јер је у диспозитиву одлучено да жалба не одлаже извршење решења, а у образложењу се не наводи пропис на основу ког је тако одлучено, чиме је тужени повредио правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са изнетог, имајући у виду да је оспорено решење донето од стране стварно ненадлежног органа, то је Управни суд одлучио да оспорено решење поништи због повреда правила поступка, али не и да врати предмет на поновни поступак и одлучивање.

Са напред наведених разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима, при чему је тужени орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда изнетим у пресуди у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.09.2018. године, I-5 У 16572/15

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа - судија
мр Никола Китаровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ